

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

CADA NÚMERO 2 GUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓN Y REDACCIÓN: Librería Espanola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga.
Barcelona. — BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Para de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals. Cuba y Puerto-Rico, 16 rals. Estranger, 18 rals.

CONSERVA SALADA.

i ha un senyor al ministeri, encarregat de tots los amohinos. Es lo Sr. Cos-Gayon, ministre de Hisenda.

Es lo caixé de la casa, y mèntris lo pollito de Antequera se'n va a lluir le garbo per les ciutats de Andalusia, y en Cànovas s'entreté colificant cabecillas, y en Lassala tot passejantse arriba fins a Sant Joan de las Abadesas, y el ministre de la Guerra fa simulacros, gastant pòlyora en salva, y en Barzanallana, president del Senat, sosté dos cotxes, y en Toreno, president del Congrés, treballa perque tornin a reelegirlo, alegant qu'es l'home de més pes de totas la majoria, lo pobre Sr. Cos-Gayon passa dia gratantse'l cap y passa la nit posant cabells blancs, perque per mès que fassa, per mès que diga y permete qu' esborri, no l'hi surten los comptes, el emp.

Ja ho hem dit: en Cos-Gayon es lo ministre encarregat dels amohinos.

En la actualitat està fent los pressupuestos.

Fins ara, més o menys bé, tot s'arreglava, per quan s'arreglavan las apariencias. Lo ministre de Hisenda feia una suma, y deya: «Aixó son los gastos.» Ne feia un'altra al davant y deya: «Aixó son los ingressos.»

Y mentres las dues sumas, colocadas sobre l'paper, sortissen equilibradas, encare que al capdevall los gastos calculats puessin al doble, y los presuntos ingressos no arribessin a la meitat, un altre carregava ab la diferència. D'això ls castellans ne diuen pressupuestos de mentirijillas.

Donchs bé, fins ara hem vistut ab aquests pressupuestos de mentirijillas. Pero ara resulta que ni de mentirijillas poden ferse uns pressupuestos.

Y fa mèts dias que en Cos-Gayon sua de angúnia, y no troba la manera de sortir del compromís. Conta y calcula, escriu y esborra, suma y resta, s'grata l'cap y s'afalora, y entre lo que ha d'entrar y lo que ha de sortir (sempre ab apariencia) hi queda un descubiert de 500 millions de pessetas.

Diu que D. Anton s'hi enfada, y l'hi recorda que tots los altres ministres que ha tingut, sempre l'havien tret de apuros.

Y en Cos-Gayon replica: —Ja veurá, D. Anton, los altres ministres tenian bens nacionals y es l's van vendre, tenian rendas y van empenyàrselas. Ja tothom ho sabia que al cul del sach trobaran engrunias. Llàstima es que l'cul del sach m'

ha tocat a mi. D. Anton. Això es la llàstima, y es d'això de lo que m'queixo. —Pero jecartsus! pensi y retallig. —Desengaix, D. Anton: lo be està ja quant esquilat, que no l'hi queda una fibra de llana apro fitable.

La situació es trista; y un altre govern que pensés més ab lo país que ab sí mateix, faria com los frares que feyan obras quan no tenian diners. Un govern conforme, comensaria per viure ab modestia, suprimiria sangoneras, inútils, orgàniques la administració, y faria obras. Acudint al crèdit, ompliria l'país de canals y de camins, fomentaria l'industria y l'agricultura, obriria noves vies al comerç, y comarcas enteras, avuy pobres y miserables, se tornarien riques y poderoses, contribuint de una manera molt directa a sostener las cargas del Estat.

Aquí D. Anton està ocupat en altres coses. Lo que a D. Anton l'hi interessa principalment es saber si en Valmaseda està al costat seu o al costat de l'Martínez Campos, es coneix per endavant los propòsits del Directori fusionista, y tenia content a n' en Romero Robledo per poder disperar dels husars de Antequera.

Al cap de vall s'ha figurat qu'Espanya es ell, y que cuidantse d'ell només ja s'cuida de l'Espanya.

Y en Cos-Gayon mentre tant calcula que si no tot en part aixugara l'deficit estancant la sal. No sembla sino que en la taula del pressupuesto se l's ha girat lo saler. Desgracia segura.

Ab l'estanch de la sal, segons los seus càlculs, farà 80 millions de pessetas al·l'any, y ençàre que fins a 500 millions l'hi quedaran 420 millions per cubrir, estancant la sal, haurà logratus.

Primer: arruinar una explotació important.

Segon: suprimir un article de comers que cada dia anava en augment.

Tercer: tirar per terra una pila d'industries de conservas alimenticias, que necessitan la sal com a primer element.

Y quart: fastidiar a totes las mestressas de casa, que haurán de pagar la sal d'eu vegadas lo seu valor.

Y no s'cregany, ab lo mateix dret que la sal, demà podrà estancar lo vi, demà-passat lo blat, un' altre dia la carn, y fins los mocadors de mecar, y si troba un medi hábil fins l'aire que s'respira.

Aquests són los homes que ns gobernan. Aquesta es la seva suprema sabiduria.

Un cansalader deya: —Francament, si l'govern estanca la sal, demonstrarà una cosa: qu'és un govern que va passantse, y que vol veure si carregantse de sal pot conservar-se algun temps més. Pero si l'spanyols compreneguessin los seus interessos, no 'n menjarien.

Som de la mateixa opinió.

Ab sal o sense sal, sempre serà un govern tanció insipit.

P.K.

ANIS DE FRARE.

Vaja, lector meu, que aquesta setmana, per anis-te donare una bona notícia.

S'acaba de constituir una societat, *nada més* que per suprimir lo Purgatori.

Y després encara dirán que l'mon no progressa.

La societat aludida s'titula *«La prevision»*. Cada home de 25 anys dona una prima de 41 pessetas, i bé s'compromet a satisfacer 3 pessetas cada any, y quan arribi l'dia de la seva mort, la societat s'encarrega de anar-se'n a trobar al capellà que l'difunt haja designat per endavant, entregant-li cent pessetas, perque las destini a fer bé per l'ànima del socio difunt.

Ja u'venhen: i qui no s'dona i gustasso de pujarse'n al cel de correnguda, no mès que per tres pessetas al any, cantitat que ns gastem sense més ni més, per anar a veure una corrida de toros, desde un tendido de sombra?

Vaja, que ho digan què s'neossigan enemichs del progrès.

Nosaltres, los homes de mon, feyam *Societats de seguros sobre la vida*.

Pero ells fan més: ells són societats de Seguros sobre la vida futura.

Que l'fum de l'olla de las rectorías s'elevi junta ab l'sineens, fins a las regions infinitas de la gloria.

Nos semblaria que no donavam lo granet de l'anis correspontent, si no acabavam aquesta secció ab las anécdotas de costumbres.

Allàván las d'aquesta setmana:

Comensava a predicar un sermó un célebre frare desprimers del sicle, en una iglesia de Madrid.

«Hermanos mios, deya: todos hemos de morir.

En aquell moment entrava el rey Carlos IV al temple, y l'predicador després de una petita pausa, y mirant al monarca va continuar:

«Decia, hermanos, que casi todos hemos de morir.»

Un frare expulsat de un convent que va refugiarse en lo segon pis de la mateixa casa, abant viu un amic meu, ocupant lo primer, passava l'dia al cel obert, mirant la cuixeta del meu amic, y un dia aquest va sentir que deya:

Aquest senyor de baix d'eu ser un hereu.

—Perquè? va preguntarli l'amo.

—Perque observo qu'en d'eu días que soch aquí ha rustit quatre gallis d'indi, y no ha sigut bo per enviar-me'n ni una cuixeta... ni una ala, ni l'carpó!

Y are que hi estigen bonete, y fins a la setmana entrant.

RETATO de l'Espanya conservadora:

A Barcelona s'tancan un gran número de fàbrics y millers de obrers quedan al carrer, sense feyna, sense pà y sense abrich.

Per órde del general se suspen lo treball de las pedreras y las obras del ferro caril de Vilanova que s'feyan al peu de Montjuich.

Y are aquests treballadors ponden cantar los goigs de Sant Prim.

A Madrid la Patti canta *ls goigs de Sant Grás. Las butacas que avants costaban 60 rals, s'han venut á 30 y á 35 duros, y l teatro estava plè de gom á gom.

De la música que resulta dels coros dels obrers y de las arias de la Patti en Cánovas podria ferne un'òpera.

Ab lo qual demostrarria no sols qu' es un gran artiller y un gran home d'Estat, sino també un gran compositor.

Los seminaristas de Orense ván alborotarse tractant de asaltar la redacció de un periódich.

Es natural. Son cadets carlistas que voldrian pujar depressa...

Se parla de las posicions que adoptaran molts diputats, així que s'obrin las Corts.

Si m'volen creure, jo 'ls ne recomanare una: la dels conillets de guix.

Moure 'l cap y dir que sí.

LA GACETA

L Ajuntament de Madrid vol fer una Exposicio hispano-colonial, y comença per confiar la construcció del edifici á una casa extrangera.

L Ajuntament de Madrid no deu tenir res més per exposar, y exposa 'l patriotisme.

Un periódich barceloní preguntava al general Pavía sobre certs fondos perteneixents á cossos franschs.

La Gaceta, 'l Diluci y 'l Diari Liberal ván copiar aquestas preguntes, anyadint tots quatre: — Esperem una resposta.

La resposta la varen tenir l'endemà mateix per conducto del jutge, que va sequestrar l'edició y va entaular causa criminal.

Volen una resposta més eloquènt? Y aixó que s'tractava de cossos franschs.

Pero, companys, paciencia; que aquesta es la franquesa de las autoritats conservadoras.

Alguns frares premostratenses expulsats de França s'han establert á Tòro.

A fe que han triat molt bé, y s'coneixen sos intents: contrains frares tant valents

un toro no hi podrà rere.

Véig ab molt gust que 'ls funcionaris del ordre judicial, los fiscals y 'ls jutges se dedican á la persecució del joch. Dias endarrera van descubrir una loteria en un café del carrer de Capellans.

Diran que soch espia; pero si volen treballar, jo 'ls donaré una bona pista.

Se tracta de un joch de azar, en lo qual molts infelissons s'hi arruinan, perque 'l banquer se queda ab la quarta part de las cantitats que s'atrevençan.

Si volen sorprendre i no tenen més que entrar en totes las administracions de loterias.

Lo govern que vol donar l'exemple de la persecució del joch, ha de donarlo avants que tot, de no jugar.

Lo senyor Bosch, diputat de Roquetas y director de Establiments penals ha assistit al Congrés pénitenciari de Paris y ha fet un gran descubrimet.

Lo senyor Bosch ha descubert que á tot arreu, en tots los països del mon, los criminals que ván a presiri, per compte de corretjir-se encare 's tornan més dolents.

Per xó tal vegada aquí a Espanya hi ha aquella tendència a escaparre...

Per no acabar de pervertir.

Lo general Pavía al manar suspendre 'l treball de las pedreras ha dit que 'ls desmonts favoreixen

los plans estratègichs que podria adoptar algun exèrcit enemic.

Y 'l paro dels treballs favoreix á un enemic que ja 'l tenim dintre de casa.

La fam y la miseria.

Quan en Balaguer vā anar á Cervera l'arcade va declarar constitucional, y 'l govern lo va suspender.

L'arcade de Cervera va enviar lo següent telegrama á Madrid.

«No es exacte que m'haja declarat constitucional davant del Sr. Balaguer; lo que vaig díres que soch liberal, y que per això havia sigut sempre constitucional, aludint á aquesta forma de govern. —L'arcade de Cervera.—Anton Franquesa y Salat.»

Dispensi Sr. Anton.

A mi 'm sembla que si tot aixó es molt Salat, en cambi denota molt poca Franquesa.

En Jovellar ha fet dimissió del càrrec de membre de la Junta consultiva de la Guerra.

Mes s'estima ser soldat del partit que fa la guerra á n' en Cánovas.

¿No saben quién es l'òrgan principal que necessitan tots los homes polítics?

La boca.

Quan son al poder la necessitan per menjar; quan son a l'oposició per enraonar.

Vostés se recordan de las eleccions de Berga? De segur que no-haurán olvidat aquella sèrie de trampas, d'embolichs y d'escàndols. Doncs b'á pesar dels escàndols, dels embolichs y de las trampas, i' ex-arcade D. Albert Faura ha sigut admés diputat provincial.

Per supuesto, no hi ha que dir qu'en Faura es de la majoria.

Jo 'l creya en perill de ser anulat.

Pero á la quinta en los moments de perill es quan se coneixen los amichs.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Los noys del estudi de Teyá jugavan á las escalas de l'iglesia y el rector, sortí de la rectoria tant precipitat desitjós de castigarlos, que s'entrebaixà y se'n anà de bigots. La canalleta vā fugir, no quedant á les escalas més que un pobre noi, que mentres los demés jugavan, estudiava la llissada. Ell vā pagar la cayguda, puig lo rector va donarli una llisada de cops de bastó, que ha obligat als pares de la criatura á anar per justicia. Jesucrist deia: «Deixeu venir los noys fins á mi.» Lo rector de Teyá ho pensa de un'altra manera.

A Ripoll vā sortir l'Ajuntament lo dia de la Concepció, y l'porrer que anava á devant, á cops de porra feva descubrir á tothom Pròpositi: que l'Ajuntament de Ripoll no tinge may lo titol de Excelentíssim, sino 'l de Santíssim Ayuntament.

Tenim notícies sobre la missió de Santa Perpétua y sobre la missió de Torredembarra. En lo primer poble vā pagar la festa la decencia; en lo segon los periódichs liberals, y una música que feya la passada, mentres dintre de l'iglesia lo predicador feya 'l sermó. Constitue que cap periódich liberal, parlant de las solteras dirà lo que vā dir el predicador á Santa Perpétua de Moguda. Ya pesar de tot, ells no tenen fiscal que 'ls denuncihi, ni bisbe que 'ls escomuniui.

A Ripoll vā sortir l'Ajuntament lo dia de la Concepció, y l'porrer que anava á devant, á cops de porra feva descubrir á tothom Pròpositi: que l'Ajuntament de Ripoll no tinge may lo titol de Excelentíssim, sino 'l de Santíssim Ayuntament.

Los moderats per si acceptan l'estat de cosas actual, el s'acceptan las lleys modernas, y que i' acceptan tot lo passat.

Ara solzament desitjan, que no hodiuenclar, que 'ls ofereixin carteras per poguerlas acceptar.

que ha tingut un fi negròs.

Lo govern ha pres als negres, y no anyadeixo ni un mot perque 'l assumptu es molt negre y de tant negre fá por.

Ara que s'acosta 'l dia del incrèdul Sant Tomás, los fusionistas podrían pensá un xich en aquest Sant.

Veuhen qu'erran tots los càlculs, veuhen que cridan en vā, veuhen que 'l poder no baixa.... y encare ho están dupiant.

Fá ja alguns días que 'n Cánovas vā rondant d'allá y d'assí al general Balmaseda, llenant delicats suspirs.

Pero 'l general no es tento y en lloc de donarli 'l si, diu que 'l hi fa, com las noyas: —Don Anton, già vè ab bon fi?

Tothom fins ara estranyava que 'l fret no treyès lo cap, y 'l fret prenentlo molt serio, apreta sense pietat.

De tot vè que arriba 'l dia; per xó 'l govern vā escamat, pero no cal pas que 's cansi; també, també arribará.

A Andorrà hi ha hagut disturbis y 'ls andorrans, molt prudents, han fet un crit á la Fransa demandant que 'ls arregles.

Volen acudí á Espanya, pero han pensat al moment: —Los espanyols arreglarnos!... Prou feyna tenen per ells.

En Balaguer continua rebent convits y parlant, demonstrant, entre altres coses, lo desitj de governar.

Sol pensar que molts homes volen manar per menjar, pero d'ell no pot pas dirse;

si are no menja, ni may.

S'acosten las firas magnas de galls, turross y juguets: no sols á vendre 'ns avindrem.

Sil hi ha algú que necessiti edirix un govern vell y dolent, si la donarem per pochs quartos no tot y hasta, si convé per res.

Los moderats per si acceptan l'estat de cosas actual, el s'acceptan las lleys modernas, y que i' acceptan tot lo passat.

Ara solzament desitjan, que no hodiuenclar, que 'ls ofereixin carteras per poguerlas acceptar.

C. GUMA.

CAPS SUELTO.

En la capital, els caps sueltos s'han multiplicat. L'altra dia les butacas al Teatre Real de Madrid, que eren 40 lliures am més de quaranta duros, no's podian obtener.

Vestiu aquí perque 'ls ministres es premien tant lo país, deuhen pensar que 'n Espanya es un Madrid.

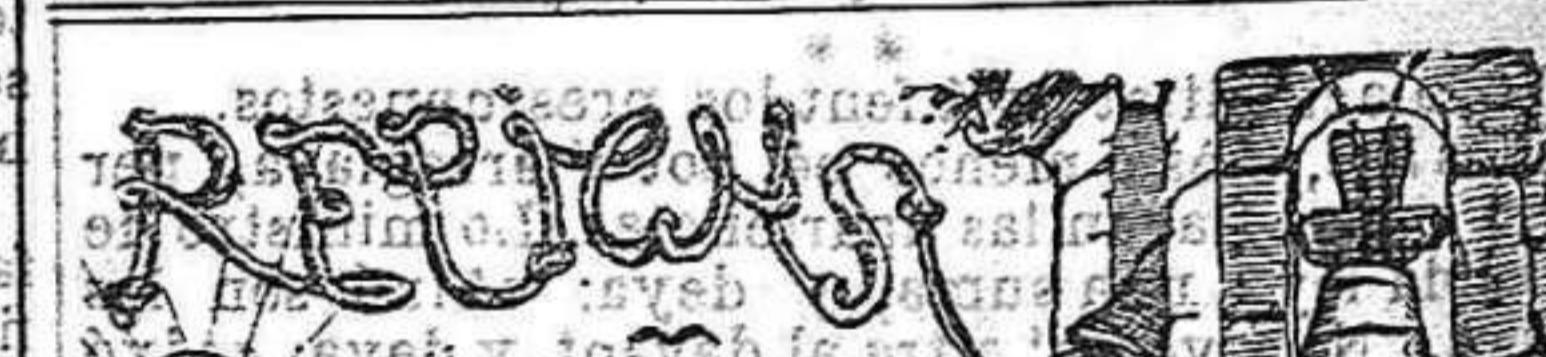
'ls han tancat algunes fàbrics, que no saben per quant temps; els treballadors se trobansq' els més pobres, nusos y al carre.

Que vagin á trobar en Cánovas, però si 'l s'acorda probablement que al Teatre Real fan molts quartos i que todo va muy bien.

A Cardiff una gran mina que no s'ha explotat de moment vā reventar, y tots los que allí s'trobaven varen quedarhi enterrats.

Es lo que passa ab las mines: en un moment impensat, ipataplat!... reventa, salta, y tot lo de dalt vā a baix.

Sembla que 'ls negròs de Cuba han fet un negre complot, ab cert projecte negrissim existent al seu

Le crech en un Dèu de un empleat del Concili de Ministres, tot poderós, creador dels destinos y de la mèva mandatoriat, y en lo Ministeri de Hisenda, sou únic funcióari, nostre senyor que fou concebut per la gracia de Déu y la Constitució, y nasqué del Congrés, patí baix lo poder de las oposicions, fou combatut y casi derrotat, pujá las Càmaras y está seguit á la dreta del President. Desde allí ha de venir á juzgar als actius y als cessants. Crech en lo Pressupuesto y en la Santa Nòmina, en lo perdó de las faltas, en la resurrecció dels ascensos y en la vida perdurable de la jubilació.—Amen.

Tròs de conversa de un senyor y un jove recuit en una tertulia:

—Pero vestiu no pensa casarre?

—Ah, no senyora, no.

—Y no l'aterra 'l viure sense família?

—Ah, no senyora, no.

—No considera la vellesa que se li hi espera

sense una esposa que l'cudi, ó un de la familia que s'interessi per vosté?
—Ah, no senyora, no.
—Y no observa que si tothom fes lo mateix pensament que vosté, aviat lo mon s'acabaria?
—Ah, no senyora, no.

Lo govern ha donat órdre de recullir tota la moneda de plata gastada.
Ab motiu de lo qual es de creure que no quedarà ni una pesseta.
—Saben una moneda que algú no se l'haja gastada un cop ó altre?

Los diputats y senadors fusionistas han acordat celebrar un esmorsar cada setmana, per parlar de política.

Jo crech que això es una escusa.
Si esmorsan es per evitar que las barras se 'ls robellin, y porque ja estan bén segurs de que si elles no 's precuran una mica de menjar, lo qu'és en Cánovas no 'ls convidará mai.

Los moderats estan perduts: fins el *Mundo político*, que avants los defensava, are que s'acosta Nadal se 'n ha anat al partit del turó.

—Sembla impossible! deya un madur. Aquest *Mundo*, no déu ser lo mateix; á la forsa ha de ser un altre.

—No, responia un ministerial: quí se 'n ha anat al altre mon, sou vosaltres.

—No venhen com lo general Blanco tenia rahò asegurant per milésima vegada que s'havia acabat l'insurrecció de Cuba?

Efectivament, dos dies després de haver dat la noticia, vā descubrirse una conspiració de monerons.

212 negres vān ser presos y conduïts á bordo de la *Almansa*.

Ja se sab: en aquell país se fuma molt.
Ab la punta de una insurrecció encenen l'altre.

Un soldat diu á una criada:
—Bueno, demá es diumenge: digam ahont te trobaré á dos quarts de cinc de la tarde.

La criada:
—Ahont me trobarás? Vina á l'illa del Parque y m'estaré seguda al banc primer de l'esquerra, davant de la primera asfixia.

Volia dir de la primera *ESFINGE*!

En Mañé y Flaquer vā ocuparse dels discursos de 'n Balaguer, diuent que l'*Trovador de Montserrat* era l'galan jove del partit constitucional.

—Me sembla que millor l'hi hauria anat lo nom de Lagartijo de la fusió!

Perque en Balaguer lo dissapie mata á la plassa de Valencia, lo diumenge á la de Barcelona, lo dilluns á la de Lleida, lo dimars á la de Zaragoza... y així successivament.

Sempre de una buena y arrancando.

*
Pero admetém que siga galan jove, y completem la companyía:

Galan jove:—Balaguer—Primer galan:—Sagasta
—Barba:—Posada Herrera—Actor cómich:—Martinez Campos—Traidor:—Fabié—Segons galans:—Alonso Martinez y Vega de Armijo.—Encarregat de certs papers especials:—Serrano.

Dama jove:—La Democracia—Primera dama:—Constitució de 1869—Dama característica:—Constitució de 1876.

Director d'escena y apuntador:—Cánovas.

*
Nota:—La companyía treballa pèl seu compte sense fer cap cas del apuntador.—Llavors es quan lo públic l'hi tributa més aplausos.

Ultima noticia sobre l'fàbric de Sevilla.
Segons los comptes del fondista, 'ls conservadors vān beure's 600 ampollas de ví de Burdeos, 400 de Champagne y 200 de Jerez, total 1,200. Eran 400, tocan donch 3 botellas per barba.

Are s'explican certas declaracions. Està clar: ab tot aquest esperit al cos jo no n'eran poch de valents!...

Dihen que la Patti trina tant bè. Y vejin si déu ser de mal acontentar: cobra y trina.
Fos com nosaltres qu'hem de pagar.
Llavors, si que donaria gust sentir com trina.

Fins are las irregularitats descubiertas en la Deuda no mès pujan 180.000 duros.
Res, frioleretas.

Mès de una quarta part de la grossa de Nadal, sense pendre bitlet.
Es dir si, prenen bitlet de ferro-carril, yanantse'n al extranger.

Al Brasil ha mort un home á la edad de 126 anys. Un bon consol pèls fusionistas.
Perque aquest home avants de morir diuhen que vā exclamar:

—En Cánovas viurá 126 anys y tres dias.

Hi ha tal desconcert entre 'l bonapartista francesos, qu' es molt fàcil que 'l partit se disolvi, y no se 'n parli mès.

Lo que pot la pobresa.
Perque tot això 's déu á haberse quedat sense un napoleón.

L'Escola d'Agricultura de Madrid ha donat un gran dinar á n'en Cánovas.
Se 'l mereix.

Basta mirar la gent de que 's rodeja, per convence's de que es un gran cultivador de carbassas.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XABADA 1.—*Fandillas*.
2. ID. 2.—*Reclama*.
3. ENDEVINALLA.—*Mar-ma-ra*.
4. MUDANSA.—*Pau, pou, peu*.
5. TRENCA-CLOSCAS.—*Tarragona*.
6. COMBINACIÓ NUMÉRICA.—8 5 9 6 7
6 7 8 5 9
5 9 6 7 8
7 8 5 9 6
9 6 7 8 5
7. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Cordonera*.
8. GEROGLIFICH.—*Las camas portan el ventre*.

Han endavatinat totas las solucions los ciutadans Pere Botero y D. Tomás; 7 Antonet Teixidó y C. A. P. R. y Flautista; 6 Joanico; 5 Lo del Llobregat, J. Alltac y P. Massa Vi; 4 Tururut Dotz horas; 2 Barragal y 1 no més Joan Miro.

XARADAS.

I.

Del meu tot molts se 'n veuen pels carrers de Barcelona, y pochs fumadors ja emplean com avants *prima-segona*. No 't costarà endavinarme anyadint á lo ja dit que sense mon *quart-tercera* no tindrias tu vestit.

PAU SALA

II.

—Hu-dos, ja tinch *tres-primera*. —No pot ser tant aviat:

per la tot veig qu' ets molt destre,

con qué... adeu... que jo me 'n vaig...

DIONISI DINOREO.

SINONIMIA.

Deya un vespre la *total* á sa amiga la Pepeta:

—Mira la lluna si es tot que veig bèn *total* la lletra.

E. S.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7—Nom de dona.
- 7 6 5 4 7—Idem.
- 1 2 3 4—Idem.
- 1 2 3 4 5 6—Nom de un fondista.
- 6 7 3—Nom de un membre del cos humà.
- 3 5—Una afirmació.

UN CARQUINYOLI.

TRENCA-CLOSCAS.
Lentes, Cara, Gota, Era, Boda, Ala, Boa, Quina, Oda.
Formar ab les lletras de aquests noms un antich refran català.

FELIU FELIU.

QUINT DE PARAULAS.

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•</h

MOLT SOROLL... Y POCAS NOUS.

—Si la cosa s' embolica, 'l nano comensará. ¿Ei estás conforme?
—Si, me caso ab Judas!

Los alemanys han inventat un fusell que tira 40 tiros per minut.

«Será la nación más poderosa la que arroje más plomo por delante y arrastre más hierro por detrás.» (Discurs de 'n Cánovas.)

—Ala, ala; á dintre tots, valents premostratenses! S' acosta l'hora d'arremangarse la sotana:

No vol foradar los Pirinéus perque 'ls francesos no entrin. Jo 'm creya que era millor foradarlos per entrar nosaltres á Fransa.

—Vaja, molt maca dech ser, quan n' hi ha tants que volen venirme
á trobar!...